

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 4. De ijs, quæ ab Irregularitate ob aliquam culpam imposita,
excusant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

casti. a iure
expressis.

scriptum: & consequenter nullo iure censetur
ferri, cuius verba non magis significant irregu-
laritatem, quam aliam poenam. Quia non po-
test dici tali iure irregularitatem esse expres-
sam, seu expresse contineri. Attamen quia an-
tiqui nunquam eo verbo utuntur, sed aliis
modis per circumlocutionem hanc expri-
munt poenam ex quo fit, ut multi laborent, ut
discernant, quandonam antiqua iura hanc po-
nā imponant, quando nō. Ego quidem ad id dis-
cernendum triplicem regulam apponam.

12 Prima sit. Quoties ius non imponit poenam
Ad digno- incurrendam ipso facto, sed per Iudicem præ-
scendum scribendam, de irregularitate non loquitur.
quandonam Quia hæc nunquam per sententiam fertur.
iure hanc Quando vero ius censetur imponere poenam
poenam im- sententiæ latæ, quæ ipso facto incurritur: quā-
ponant. Re- do vero per Iudicem imponendam, exprimit
gula prima. docte Coninch d. 3. num. 20. Suar. disputat. 40.
sect. 8.

13 Secunda. Idem dicendum, quoties verba Ca-
Regula se- nonis directe solam executionem Ordinum
cimida. prohibent ut sit Cap. 1. de ordinat. ab Episcopo,
qui Episcopatu renunciant. Tunc enim potius
fertur suspensio, aut depositio, quam irregula-
ritas, quæ directe impedit Ordinum suscepi-
tionem. Exipio casum, quo ex adiunctis clare
contrarium colligitur, verbi gratiā, ratione
materiæ ipsius legis: ut si agat de casu, ob
quem per alia iura sit irregularitas statuta, &
pateat, quod eandem poenam velit cōfirmare.
Suar. d. 40. sect. 8.

14 Tertia demum. Quando Ius statuit aliquod
Regula ter- perpetuum impedimentum, quod ipso iure in-
tia. curritur directe impediens susceptionem sta-
tus Clericalis, aut Ordinum, censetur ferre ir-
regularitatem. Quia hæc in tali impedimento
directe consistit. Ex. gr. Si lex dicat, *Quisquis*
hoc fecerit, aut Quisquis talem defectum habue-
rit, nunquā ordinetur. Suar. d. 40. sect. 8. Coninch
d. 18. n. 26.

CAPVT IV.

*De iis, quæ ab Irregularitate
ob aliquam culpam imposita,
excusant.*

15 Quæ ope-
rantem a
lethali ex-
cusant, ab
irregulari-
tatis libe-
rant incur-
sione.

QUÆ operantem à lethali
crimine excusant, siue sit
ignorantia iuris, vel facti, siue
iustus metus, ab irregularita-
tis proculdubio excusant in-
curssione. Quia irregularitas
non incurritur nisi ob lethale piaculum. Scio,
aliquos ab hac regula excipere eum, qui etiam
sine sua culpa secundo baptizatur: quia Cap.
Qui bis, de consecr. dist. 4. dicitur esse irregula-
rem, qui etiam ignoranter secundo vnda Sacra
diluitur. Et Cap. *Qui in qualibet 1. ques. 7.* idem
dicitur de eo, qui in quacunque ætate, aut bis,
aut ab hæreticis baptizatur. Attamen Canon
prior est solum Theodori Cantuariensis, qui

non potuit irregularitatem constituere. Postea
rior autem intelligendus est de qualibet ætate
eorum, qui utuntur ratione. Aliet enim con-
tradiceret *Capiti Placuit*, & *Capiti Qui acud*
1. q. 4. Vbi expresse dicitur, eos, qui ante vlti-
mationis apud hæreticos baptizati sunt, hanc
irregularitatem non incurere, Coninch d. 18.
n. 27. & alij communiter.

Exercens actum, cui annexa est in puram
poenam irregularitas, eam non incurrit, si in-
vincibiliter ignoret actum iure Ecclesiastico
esse prohibitum, licet prohibitum sit iure na-
tura. Quia Cap. 2. de constitutionibus in 6. aperte
dicitur non ligari ignorantes Ordinariorum
constitutionibus. Vnde aperte sequitur, igno-
rantem aliquam legem, nec ea, nec eius poenis
teneri. Coninch d. 18. n. 29.

CAPVT V.

*De Irregularitate ex illicita Sa-
mentorum susceptione.*

VI voluntarie secundo bap-
tizatur, aut alium baptizat, aut
rebaptizanti ministrat, sit irre-
regularis. De rebaptizato patet
Canon. For. de consecr. dist. 4.
Qui generatim omnibus rebaptizatis hanc
poenam imponit. De rebaptizante Can. Ex
litterarum, de apostat. Hæc tamen irregularitas
non est nisi quoad Ordines suscipiendos, ut ex
textu patet. Omnes sic.

Ut ministrans rebaptizanti hanc irregu-
laritatem incurat, crimen debet esse publicum
vbi exprimit textus. Rebaptizans vero irregu-
laris est, etiam quando factum est occultum.
Potest tamen in hac poena Episcopus dispen-
sare iuxta Trident. sess. 24. c. 6. Sicut etiam com-
ministro, qui post hanc irregularitatem con-
tractam Religionem ingreditur. Cap. Ex liti-
rarum, de apostat. Sylvest. v. Irregularitas, n. 6.
Suar. to. 3. d. 3. sect. 6. dub. 3.

Verum ad huiusmodi poenam incurrendam,
non sufficit, ceremonias Baptismi iterari, sed
necessum est recitari ipsum Baptisma. Vnde
patet non incurere hanc poenam, qui reitera-
ret solam externam materiā ac formæ appli-
cationem sine intentione baptizandi. Quia
talis nullatenus rebaptizat nisi secundum ex-
ternam quandam apparentiam. Suar. to. 3. d. 31.
dub. 4.

Nec irregularitatem incurrit, qui rebap-
tizat sub conditione, *Si non es baptizatus*, etiam
eum, quem scit baptizatum esse. Quia non ha-
bet animum vere rebaptizandi, sed potius nu-
gandi, vel simulandi Baptismum. In foro ta-
men externo talis puniri posset tanquam re-
baptizatus, quando constaret, hunc esse dilu-
cognovisse. Quia haberetur hæc conditio tan-
quam non apposita, & iudicaretur, serio vo-
luisse rebaptizare, & conditionem loco
adiiecisse: nisi aliunde contrarium apparet.
Coninch